

8) Navnet

J. E. Ohlsens Gade

godkendes for den hidtil således benævnte gade.

9) Navnet

Vordingborggade

godkendes for den hidtil således benævnte strækning af vedkommende gade fra Østbanegade til Kalkbrænderihavngade.

10) Navnet

Marstalsgade

godkendes for den hidtil således benævnte gade.

- 11) Gaden, der skal anlægges langs vestskellet af ejendommen matr. nr. 154 d Udenbys Klædebo kvarter, og som skal danne forbindelse mellem Rymarksvej og Ole Nielsens Vej, samt en blind gadestrækning, der skal anlægges fra Rymarksvej mod øst i nordskellet af nævnte ejendom, benævnes

Rymarksvej.

Navnet for den hidtil som Ole Nielsens Vej benævnte gade ændres fra og med den 1. januar 1970 til

Rymarksvej.

Københavns magistrats 4. afdeling, den 8. januar 1969.

Munkeforbandt.

Bygningsvedtægtens § 21, stk. 1.

DK 691.82

Magistratens 4. afdeling har under 1. juli 1968 tilskrevet arkitekt Naur Klint således:

»I skrivelser af 24. august 1967 og 6. april 1968 har De forespurgt, hvilke krav Københavns magistrat stiller for så vidt angår forbandtet ved opførelse af massive mure i munkeforbandt, det vil sige forbandter, hvor hvert skifte indeholder den gentagne enhed af én, to eller tre løbere for hver kop.

Det er underhånden meddelt, at der kun ønskes taget stilling til munkeforbandt med to løbere for hver kop, jf. ovennævnte skrivelse af 6. april 1968.

Således foranlediget skal man meddele følgende: Af forbandter af nævnte type har magistraten hidtil godkendt det såkaldte Knud Hansen-forbandt, dog kun med en tilladelig belastning på $0,75 \times$ normal, tilladelig belastning.

Denne begrænsning i den tilladelige spænding har man i sin tid ved forbandtets indførelse i byggeriet ment at måtte fastsætte ud fra de da foreliggende oplysninger om forbandtets indflydelse på bæreevnen.

På den givne foranledning (boligministeriets godkendelse af 31. oktober 1967 af forbandt med 2 løbere + 1 kop) har magistraten nu taget spørgsmålet om den tilladelige spænding for murværk, udført i Knud Hansen-forbandt, op til

fornyet overvejelse og er herved kommet til den slutning, at de i ministeriets ovennævnte godkendelse omhandlede murværksforsøg ikke er omfattende nok til at motivere en sidestilling af Knud Hansen-forbandtet med de øvrige godkendte forbandter (krydsforbandt, blokforbandt og Kochsforbandt), så meget mere som forsøgene pegede i retning af en noget mindre styrke.

Indtil nye forsøg eller nye murværksnormer foreligger, vil den tilladelige spænding for massive mure, opført i Knud Hansen-forbandt, derfor efter magistratens skøn højst kunne ansættes til $0,9 \times$ normal, tilladelig spænding. For piller med en bredde af 3 sten eller derunder må der desuden stilles krav om godkendelse i hvert enkelt tilfælde.

Der er ved nærværende ikke taget stilling til andre munkeforbandter af typen 2 løbere + 1 kop.

Med hensyn til det i Deres skrivelse af 24. august 1967 nævnte om hule mure skal bemærkes, at der i de tilfælde, hvor hule mure med ståltrådsbindere kan tillades, intet vil være at indvende mod anvendelse af munkeforbandt. I tilfælde, hvor der kræves hul mur med stenbindere, vil der kun kunne forventes tilladelse til anvendelse af forbandter, der giver mulighed for opmuring med binderkolonner med to stens indbyrdes afstand.»

ISORA lyslofter.

Bygningsvedtægtens § 38, stk. 12.

DK 697.88

Magistratens 4. afdeling har under 1. juli 1968 tilskrevet arkitekt Søren Cock-Clausen således:

»I andragende af 25. marts 1968 har De ansøgt om principiel tilladelse til at anvende ISORA lyslofter som nedhængte lofter under brandfri etageadskillelser eller forskriftsmæssigt pudsede lofter.

Loftskonstruktionen består af vinyldug (PVC-film) i 0,1 mm tykkelse, udspændt på stålrammer, som oplægges på et system af plasticbeklædte stålskinner, der er ophængt i etageadskillelsen ved hjælp af stropper. Rammerne leveres i størrelser op til $100 \text{ cm} \times 150 \text{ cm}$ og fås i to udførelser: ISORA Spaceliner med ét lag vinyldug og ISORA Thermalucet med to lag vinyldug med et luftmelletrum på 30 mm. Stålrammerne kan nedtages uden brug af værktøj, og i hulrummet over det forsænkede loft kan monteres armaturer for elbelysning, hvorved ISORA loftet kan virke som én stor lysgiver.

Efter at sagen har været forelagt bygningskommissionen, skal man meddele, at loftskonstruktionen, ophængt på forsvarlig måde og i en højde af mindst 2,50 m over gulv, indtil videre kan anvendes som underloft i dagopholdsrum med gulvareal op til 50 m^2 .

Såfremt konstruktionen ønskes anvendt i lokaler, hvis gulvareal er større end 50 m^2 , skal sædvanligt byggeandragende fremsendes til magistratens 4. afdeling, idet det dog kan oplyses, at der næres betænkelighed ved at tillade systemet anvendt i større omfang i teatre, forsamlingslokaler, restauranter, stormagasiner og lignende, samt i det hele taget i lokaler, hvor et større antal personer arbejder eller er forsamlet.

Det bemærkes, at der ikke kan forventes tilladelse til at anvende lofterne i trapperum samt i fællesgange og lignende udgangsveje.»